Ч. 135 Второк 18 червня (1 липня) 1902. Рік XII.

Выходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Відповідь мін. Селя на виповідженє торговельних договорів. — З балканьского півострова. — Недуга короля Едварда.)

Угорский президент міністрів Сель дав вже відповідь на заяву австрийского правительства, що оно думає виповісти торговельні договори. В Pester Lloyd-ї велів він заявити, що австрийске правительство вправді випередило Угорщину, однако не зробило їй ніякої несподіванки. Тим способом не доведено до ніякої зміни положеня в користь Австриї, анї не прискорено угодової справи. То залежить виключно від услови, які мають собі поставити обі державы. Незгідне з правдою, мов би Угорщина роками не допускала до заключеня угоди, противно, доси більшість угорского сойму, як і дотеперішні угорскі міністерства заявляли ся все за удержанєм митового союза, розуміє ся лише під таким услівєм, щоби інтереси Угорщини, висловлені в угоді Банфіого-Баденього, були обезпечені. То неможливо, щоби яке-небудь угорске правительство заключило з Австриєю угоду, яка би убивала торговлю між Австриєю а Угорщиною, установляла клявзулю льояльности і уневажнювала рівність банку. — Значить отже, що міністер Сель думає дальше держати ся своєї методи проволіканя і не хоче признати вимаганих австрийским правительством незначних уступок, противно, він гадає змагати до того, щоби монархію довести до критичного року 1903 без довершеня угоди і митової тарифи. Сель все ще числить богато на непевні парляментарні відносини в Австриї. Він все ще сподіває ся, що пізною осенню австрийска Рада державна якоюсь обструкцийною галабурдою прийде єму на підмогу. Угорский міністер-президент забуває однако, що неуступчива і безвзглядна політика угорска, вимірена на визиск Австриї, обрабляє і настаклює політичну опінію Австриї і політичні сторонництва. Др. Кербер мав в угодових справах вже давно за собою прилюдну опінію і парлямент.

В болгарскім собранію вніс Драґан Цанков предложенє о виданю закона, забороняючого строго учителям і учителькам належати до політичних партий. Коли хто з них не примінить ся до тої заборони, буде раз на все увільнений від служби. — Про аґітациї македоньского комітету пишуть до Köln. Ztg. з Атен, що в Греции арештовано богато членів комітету, котрі перевозили оружиє до Македониї. У одного з арештованих найдено письмо такого змісту: Присланих нам 17.000 карабінів не стане. До зими треба нам 25.000 карабінів і достаточну скількість муниції, а крім того богато динаміту, щоби висаджувати у воздух турецкі уряди і будинки. — Сербский урядовий „Дневник“ відпирає ширені деякими німецкими часописями вісти, немов би Сербія обиджена принятєм болгарского князя в Петербурзі, наміряла змінити свою заграничну політику. Сербска часопись впевнює, що до такої зміни нема ніякої причини і Сербія буде й дальше стояти по стороні Росиї в заграничній політиці.

Вісти, які надходять з Льондона і других европейских столиць о недузі анґлійского короля Едварда, звучать так против річно, що межи ними тяжко визнати ся. Урядові донесеня висказують ся з великою надією, а приватні вісти представляють положенє короля небезпечним. — Times пише: Лікарі короля висказали в своїх бюлетинах всьо, що лиш могли сказати о стані здоровля короля. Они не представляли положеня ні більше грізним, ні більше надійним, як оно є в дійстности. З тої причини не треба звертати уваги на численні чутки, лише держати ся бюлетинів прибічних лікарів. Також ґазета Lancet пише, що бюлетини прибічних лікарів треба приймати з повним довірієм. Публика не повинна давати віри ріжним диким і сензацийним вістям. — Після приватних вістий, король сильно терпить. Однако лікарі не привязують до того великого значіня, бо недужий не має горячки. Після вістий одержаних з Копенгаґи, не можна ще говорити о поправі здоровля короля. Противно положенє єсть поважне, король терпить великі болі, а від того тратить сили. На всякий спосіб потреба ще кілька днів, заки буде можна щось певного сказати о виздоровленю короля.

Таки виграв!

(Написав — В. Д.)

Ареопаґ поважних мужів засів в довгих рясах за накритим зеленим сукном столиком. Мала судитись справа не дуже цікава, тому й публики зібралось не богато.

Гарасим Пиндюрин завинив Мошкови Кафтанови, то за горівку, то за тютюн, муку, сіль або зерно, округлу суму 46 зр.

Кафтан заскаржив Гарасима до суду, і виграв справу, но тим так розсердив ся Гарасим, що заявив жидови, що не заплатить єму ані шелюга; прийшло до екзекуциї, приїхала судова комісия, зафантували пару бичків, а Гарасим на перекір жидови вивів їх щось в тиждень на ярмарок і продав.

— Ану! хто з нас більший штудер, — казав Гарасим, — я, чи Мошко! — і сьміяв ся в кулак, що надув жида. Аж ту одного дня приходить на обійстє возьний зі суду і вручує єму акт обжалованя, в котрім пише ся, що він допустив ся переступства карного закона, спродавши зафантовані річи. І нині став він за те перед судом.

— Гарасиме Пиндюрин, — каже предсідатель трибуналу, — ви є господарем в Люшнівцях, числите 44 літ, женатий, маєте девятеро дітей.

— Ой, є, є! — зітхнув важко Гарасим.

— І не булисьте доси карані. Прокурatория обжаловує вас о те, що пару бичків красих, зафантованих у вас на покритє довгу Мошка Кафтана, продалисьте, що становить переступство закона карного. Взиваю вас проте, щобисьте признали ся до вини, бо щире признанє лагодить кару, — а противно, всякі викрути уважає суд за обтяжаючі обставини.

— Та то прошу високої комісиї краєвої, тай пана Бога, нема що ні признавати ся, анї крутити, бо ту є той жид Мошко, най пани его закличить, то він розповість, чи він мені бички пригнав, чи то его?! Най скаже до очий. Та то, панове, коли ви до мене розумно говорите, то й я вам на розум розповім, що то бички мої! Та я їх з телят виховав, сінцем кормив, водиці носив, — та ту є той жид, закличте его, най скаже, чи то его бички, чи він мені їх пригнав, або годував? Таж ви панове не дурні і не нинїшні люди, то зараз зміркуєте, що єму засї до моїх бичків! Ну скажіть-же: так, чи ні?

— Пождіть но чоловіче, не баламутьте, — каже предсідатель — ви винні Мошкови Кафтанови 46 зр.?

— А щож кому до того? Колим виннем, то віддам, у мене є господарство, я з ґрунту не втечу і за мене ніхто не заплатить!

— Кафтан провадив о той довг екзекуцию — каже предсідатель — у вас був пан із суду і списав протокол.

— На то є пан, аби писав — відтяв різко Гарасим.

— В протоколі записано, що на покритє того довгу зафантовано у вас пару бичків красих і ви підписали ся на тім протоколі.

— То я не мав на моє підписати ся! — відповів Гарасим. — Панове, та бо ви мене, як виджу, не розумієте, та то мої бички, та я не мав би на них підписати ся?! Таж я їх виховав, сінце, водицю носив, та ту є той жид Мошко, ану закличте его най скаже — чи він мені їх пригнав, чи він годував, чи він коло них бідував? Таж то чиста напасть на мене!

— Чоловіче, вислухай мене, — каже предсідатель — є таке право, що раз зафантованих через суд річий не можна без згоди вірителя і дозволу суду продавати.

— Я такого права не приймаю ся — відповів остро Гарасим. — Що має право до моїх бичків? Таж я їх виховав і вигодував, та я їм сінце та водиці носив! Ви панове хиба не розумієте мене чи що? Таж то мої питомі бички! Та ту є той жид Мошко, ану поспитайте его чи він мені їх пригнав?...

— З вами годі дійти до ладу — каже предсідатель. Відповідайте мені на мої питаня: фантували вас за довг 46 зр., належний Мошкови Кафтанови?

— Та бо ви, пане, мішаєте і бички і Мошка. Що я з Мошком мав, то моя справа. Я ґазда на ґрунті, мене стати его цілого закупити, але до моєї худібки єму засї....

— Я стверджую з актів — каже предсідатель звертаючись до членів трибуналу, що у Гарасима Пиндюрина переведено на жадане попираючого екзекуцию Мошка Кафтана мобілярну екзекуцию, при котрій на покритє довжної суми 46 зр. зафантовано пару бичків красих вартости 50 зр. і протокол той приняв суд до відомости.

Новинки.

Львів дня 30-го червня 1902.

— Ц. к. краєва рада шкільна ухвалила дня 20-го с. м. затвердити вибір о. Томи Шумила духовним членом греко-кат. обряда окружної ради шкільної в Переворску, о. Николая Колтуняка в Ряшеві, о. Сильвестра Стецяка в Раві рускій, а о. Володисл. Дорожиньского в Долині; заіменувала о. Софрона Соколовского греко-кат. катихитом 5-кл. муж. школи в Жовкві і установила посаду греко-кат. катихита при 5-кл. школі народній в Любачеві.

— Торжество Божого Тіла після руского обряду відбуло ся вчера в ринку з великою величавостию і при участи процесий з львівских церквий. Богослуженє відправлав Впреосьв. Митрополит Шептицкий. Асистувала компанія войска 15 пол. піхоти.

— З черновецкого університету. При виборах університетскої управи на 1902/3 шк. рік вийшли: Ректором др. Шаріцер, деканом правничого виділу др. К. Адлер, фільософічного др. Ернест Калінка, богословского др. Теодор Тарнавский, а сенаторами на 3 літа: з богословского виділу др. Василь Ґаіна, з правничого др. Франц Гауке і фільософічного др. Матей Фрідваґнер.

— Іспити зрілости в учительскій мужескій семинариї в Самборі відбув ся в днях від 2 до 26 с. м. під проводом інспектора шкільного краєвого п. Івана Матієва. До іспиту зголосило ся 40 звичайних учеників, 10 приватистів і 36 приватисток, разом 86 кандидатів. Здало іспит з відзначенєм; 3 публичних учеників, з добрим поступом 38, одержало поправку 23, відступило 9, репробовано 13. Зі звичайних здали з відзначенєм: Блюм Герш, Ковальчук Николай і Остафійчук Омелян; з добрим поступом: Андрейко Йосиф, Бавдіш Йосиф, Бориславский Дмитро, Корниляк Володислав, Куздровский Йосиф, Кузьмяк Іван, Мартинець Юліян, Мидляк Андрій, Пухалік Володислав, Пурій Михайло, Пушкар Антін, Решетило Теодор, Романків Теодор, Саковский Мариян. Шефер Антін, Сениця Михайло, Скібіньский Юліян, Солтисік Іван, Шабльовский Йосиф, Шкодзіньский Іван, Тарнавский Григорий, Тарнавский Гнаг, Ваґнер Юліян, Винницкий Дмитро, Вороневич Евстахій і Зізевич Жигмонт. Разом здало з викладовою мовою польскою і рускою 31, 2 одержало поправку, а 2 репробовано. З приватистів здав іспит Данилович Зенон, поправку одержало 2, відступило 5, репробовано 2. — З приватисток здали іспит: Белявска Олена, Будковска Кароліна, Ґіжовска Юлія, Гробельна Йосифа, Ляхс Лея, Люкеш Юлія, Люкс Нетті, Маліновска Ядвига, Пеґребецка Мария, Пульман Амалія. Штанґер Рухель, Поправку одержало 12, відступило 4, репробовано 9.

— Осінні маневри XI. корпуса відбудуть ся сего року в станіславівскім повіті. Дня 19 серпня вийде львівска залога на поле маневрів: піхота поїде зелізницею до Єзуполя, Галича і Тисьмениці, а кавалерия і артилерия помашерують. Коло сих міст буде відбувати ся головна борба до дня 25 серпня, а від 26 серпня аж до 4 вересня межи Тисьменицею, Товмачем і Пижневом. Послідна стичка дивизиї з дивизиєю відбуде ся в днях 5 і 6 вересня. Дня 7 вересня всі войска вернуть назад до своїх ґарнізонів.

— Просьба о плян церкви. Велику ласку зробив би той з всеч. оо. духовних, хто визичив би мені плян на малу деревляну церковцю в гуцульскім стилю для вельми бідненької громадки Русинів в Дорні ваґрі, купелевій місцевости на Буковині. Адресувати просить ся: о. Порубальский в Кімполюнзі (Буковина).

— Всіх сьвідомих Русинів-народовців бобрецкого повіту просить ся, щоби в дуже важній справі, дотикаючій філії „Просьвіти“ зволили подати свою адресу як найскорше на руки о. Йосифа Зацерковного, пароха в Водниках, п. Старе село.

— Розширенє служби листоноса сільского при ц. к. уряді почтовім в Косові. З днем 1-го липня 1902 розширює ся заведене вже при ц. к. уряді почтовім в Косові службу листоноса сільского для Смодної на місцевости: Вербовець, Смодна, Москалька і Манастирско.

— Кіньскі перегони розпочали ся в суботу у Львові на площи за Стрийским парком. Вчера був другий день перегонів, а будуть відбувати ся ще ві второк і четвер. Заінтересованє перегонами в сім році менше як звичайно.

— Першим женьским начальником стациї не лиш в цілій Австро-Угорщині але й на цілім сьвіті, єсть 24-літна панна Міцці Горак, Віденка, котра тепер для проби єсть начальницею стациї Вільпіян на шляху зелізниці Боцен-Меран в Тиролі. Панна Горак скінчила була курс торговельний, відтак вступила до служби зелізничої яко аспірантка, а міністерство зелізниць позволило її приняти постійну службу начальника стациї. Вість о першім жіночім начальнику стациї рознесли з дивом але й радостию ґазети по цілім сьвіті. Може бути, що женщинам отворить ся нове поле зарібку.

— „Тяжкої“ крадежі допустив ся вчера Демко Жук, бо украв був на войсковій стрільници тяжку, два метри довгу сталеву плиту. Та не удало ся єму, бо в хвили, коли плиту пересаджував через паркан, жовніри єго зловили.

— Огонь в Пасажу Ґавсмана. Вчера вечером около 6 год. займив ся дах на каменици ч. 6 при ул. Сикстускій, де єсть вхід до пасажу Гавсмана від сеї улиці. Дах розпалений сонцем горів так борзо, що заким прибула сторожа пожарна, четвертина даху вже була згоріла. Прибули два трени сторожі пожарної і до чверть години угасили огонь, а до 9 год. вечером вже ціла акция ратункова була скінчена і войско отворило замкнену улицю. Сего місяця горіла та сама каменица вже третий раз, але аж тепер прийшло на гадку пошукати причини огню. Показало ся, що причиною було зле уміщенє проводів електричних від електричного осьвітленя пасажу.

— Пожар лісів. Daily Mail доносить з С. Франціско, що в державі Вашинґтоні займили ся ліси. Пожар прибрав величезні розміри. Богато осадників враз з родинами погибли в поломінях. Ратункова акция добуває всіх сил, щоби спасти місто Енанелів, загрожене пожаром. Часть населеня спасла ся пустившись зелізничим поїздом скрізь горіючі пр стори. Поїзд гнав цілою силою пари, та мимо того кілька осіб і тут удусило ся а много попарило ся.

— За надужитя на зелізници на двірци в Підволочисках на шкоду скарбу зелізничого судив минувшого тиждня тернопільский суд окружний урядників Ольшаньского і Конкевича. Розправа закінчила ся в суботу вечером, а трибунал на основі вердикту судиїв присяжних засудив Ольшаньского на кару 1 року вязниці, а Конкевича на 6 місяців вязниці.

— Кольонізация полудневої Африки. Анґлійці, здобувши великим накладом крови і гроша бурскі землї, думають їх скольонізувати своїми виселенцями, аби в той спосіб раз на все унеможливити відорванє сих країв від Анґлії. В тій цїли завязала ся в Льондонї кольонізацийна комисия з філїєю в Капштаді. У відозві тої комисиї сказано: „Мусимо боятися, що безмежні жертви крови і гроша, які потягнула за собою війна, підуть на марне, коли не возьмемо ся енерґічно до того, аби по укінченю війни заселити завойовану землю наскрізь анґлїйским елементом“. — Льондоньский Times вже навіть найшов жерело, звідки того елементу набрати. Ото радить вислати до полудневої Африки 22.000 дітий з сиріт ских заведень Анґлії. — Можливо однак, що правительство возьме ся на спосіб, дораджуваний ще небіщиком Родесом, а іменно, щоби на закуплених землях творити военно-рільничі громади з бувших анґлійских жовнірів, на взір российских козаків. Земля припадала би їм на власність, а за се повнили би они военну службу в користь Анґлії, і в разі потреби ставали би під оружєм.

— Обманьство з брилянтами. На послідні київскі контракти, як доносить російска ґазета „Кіевлянін, приїхав представитель московскої фірми „К Фаберґе“, котра торгує виключно лиш брилянтами і привіз з собою на контракти дорогоцінностий за яких 250.000 рублів. Купець помістив звістку о своїм приїзді в місцевих ґазетах. Внаслідок тої оповістки зголосили ся до него Николай Черни і Йосиф Гофе з предложенєм, що за відповідною провізиєю будуть єму вишукувати закупників, людий богатих і таких, на котрих можна спустити ся — бо фірма К. Фоберґе продає брилянти переважно на кредит і вдоволяє ся лиш малим задатком від 10 до 15 процент. Позаяк о дійстних закупниках, на котрих можна би було спустити ся, було трудно, то Черни і Гофе стали вишукувати межи своїми знакомими людий бідних і дуже підозріної кондуїти, прибирали їх в нову одежу, в лякерки, блискучі циліндри і поручали їх фірмі яко людий богатих, котрі купують брилянти для своїх нареченних на весільні дарунки, або для жінок, доньок і т. д. Помешканє винаймали для них в готелях, де они казали, що суть властителями більшої посілости, фабрикантами і т. п. Ті мантії виставляли векслї і діставали від них заплату від Черного і Гофа та віддавали їм дорогоцінности, а та промислова спілка продавала їх відтак за половину вартости або заставляла в банках. В той спосіб московский торговельник позбув ся брилянтів за 175.000 рублів. Все було в порядку, аж прийшов час платити векслї і тоді обманьство викрило ся, а фірма К. Фаберґе зажадала помочи поліциї. Сими днями арештовано в Києві за ті обманьства Черного і Гофа, Константина Тромчиньского, Володимира Зайфарта, Абрамка Гайта, Шмуля Митницкого, Пінкаса Гольдбрета, Мешбайна, Леопольда Дубу і Альбіна Диновского. В ріжних банках заставничих відшукано брилянти заставлені за 47.000 і ті відобрано та звернено фірмі.

— Торг на діти в Темешварі. Управа дому знайдів в Темешварі придумала ориґінальний спосіб уміщуваня дітий, що не мають нікого на сьвіті; єсть то торг на діти, підчас котрого приходять бездітні супруги і вибирають собі якусь дитину та беруть за свою. Перший такий торг відбув ся дня 13 червня, о 9 годині рано в сали того заведеня. З Темешвара і охрестности прибуло значне число супругів, і застали в сали 30 дітий, котрі були до розданя, а не мали ані вітця, ані матери, ані діда, ані бабуні. Деякі мамки з плачем казали, що задержали би діти, як би не були таки бідні, а декотрі діти знов не хотіли ніяк розлучити ся з тими, що їх доси годували. З 30 дітий, котрі управа мала до розданя, „за свої“, уміщено 14 дівчат і 5 хлопців. Ме-

---

— Ви — звертаючись до Гарасима — були присутні при екзекуциї, зналисьте, що бички є зафантовані і дотичний протокол власноручно підписалисьте....

— То я немав на моє підписати ся? А то кара Божа на мене, чи що, аби жид мав право, а я жадного! Таж то мої бички, панове! Та щож то за суд, аби мені відбирав та віддавав нехристови? Що я єму гроші винен, велика річ... Най зажде, або я одному винен? Та як би так кождий хотів по парі бичків, то я пійшов бим борзо з торбами! Я такого суду не приймаю ся і подаю ся на висший суд. Я такий чоловік, що за правду душу дам, але до моєї худібки єму засі!!!

По переслуханю сьвідків звернув ся предсідатель до Гарасима і каже:

— Може хочете ще що додати?

— Якто?... Аби я до моїх бичків ще додавав?... А недіжданє єго! Я прошу високої комисиї крайової тай ясних панів ані бичків не дам, ані жадного додатку не приймаю ся. Я є ґазда на ґрунті, не єму пара. Як має що зі мною — най до мене прийде, а не публічити чоловіка по штайрамтах!

Трибунал удав ся на нараду, а вернувши по хвили, оповістив слідуючий вирок:

— Гарасима Пиндюрина засуджує ся за спроневіренє зафантованих бичків на кару сім діб арешту; Мошка Кафтана відсилає ся з єго претенсиями о відшкодованє, на дорогу цивільного права.

— А бички маю єму дати? — поспитав занепокоєний Гарасим.

— Ні, то вже пропало — відповів предсідатель — Кафтан в цивільнім процесї може домагати ся відшкодованя.

— А видиш, дурний жиде, що моє право, каже урадований Гарасим. Таки що пани, то пани, вчені в книжках, а як їм чоловік всьо мудро розповість, то таки повірять!...

жи вітцями, котрі готові були взяти знайдів за своїх, були: один властитель камениці, один властитель більшої посілости, сім економів, два мулярі, два сідельники, два слуги зелізничі, один властитель господи, один пекар і один швець. Якась богата пані з Детти заявила, що привятій за свою дитині записує зараз часть свого маєтку, якась молода жінка муляря хотіла взяти аж двоє дітий, якийсь урядник нарікав знов, що не міг знайти для себе „відповідної" дитини.

— **Труп урядом позабутий.** У Відни стала ся така оріґінальна в своім роді подія. При одній з тамошних улиць мешкали разом в спільнім господарстві 50-літний відливальник черенск Фердинанд Малі і 48-літна Алоїзия Шван і займали там малу комнатку, до котрої був вхід від подвіря. Обоє звістні були сусідам яко пяниці. В четвер прийшов Малі як звичайно пяний около 10 год. вечером до дому, і сказав там до мешчаючого в тім самім домі шинкаря, що „єго стара померла". Шинкар повідомив зараз поліцию, і ще о пів до одинайцятої в ночи прийшов поліцийний лікар та пересьвідчив ся, що Шван померла природною смертию. Лікар пішов, і на тім скінчило ся ціле урядоване, бо „акт" десь закинув ся, і уряд з неуваги забув на трупа. Сусіди здивували ся немало, що труп лежить в комірчині вже півтора доби, і ніхто не постарає ся, щоби єго наряджено або винесено до трупарні, отже дали знов знати на поліцию. Але з поліциї знов ніхто не явив ся, а труп тимчасом лежав ще дальше через одну ніч. Через обі ті ночи спав пияний Малі впоперек на ногах померлої мимо того що в хатчині страшно було чути трупа. Аж третого дня наконець зявив ся міский лікар зі слугами шпитальними, котрі забрали трупа, пяного Малі'го викинули з хати, бо він не хотів уступити ся, а відтак перевели десінфекцию.

Штука, наука і література.

— **Начерки Олекси Кузьми** I. Том. Під таким заголовком появила ся збірка оповідань, котра містить в собі: „Трудна кариера", „На перебій", „На посаді" і „Дивак". — Дістати можна в Ставропиґійскій книгарни. — Ціна 2 К.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: На шляхах Скавина-Осьвенцім і Вадовичі-Спитковичі приверено вже рух загальний, а на шляху Суха-Живець привернено тілько рух особовий і перевіз пакунків і посилок поспішних, а то за помочию пересування возів через місце ушкоджене.

Для 15-ого червня с. р. отворено шлях зелізниці льокальної Чижини-Могила для руху особового і рівночасно змінено розклад їзди на шляху Краків-Коцмиріжів. Змінений розклад їзди єсть поданий в дотичних оголошенях і в додатках.

В наслідок ушкодженя насипу здержано на три (3) дни весь рух поміж стациями Вадовичі-Спитковичі.

В наслідок повени здержано на час необмежений весь рух на зелізници льокальній Краків—Коцмиржів.

Телеґрами.

Льондон 30 червня. Виданий вчера рано бюлєтин про стан здоровля короля каже, що король провів ніч спокійно і чув ся сильнійшим. Королева вчера перший раз від часу занедужаня короля показала ся публично. Іменно була разом з иншими членами королівскої родини на богослуженю.

Париж 30 червня. Часописи французскі обговорюючи відновлене потрійного союза, висказують погляд, що той союз не грозить Франциї ніякою небезпечностию.

Берлин 30 червня. Вість, що розійшла ся з Риму, немов би ґр. Ґолуховский, міністер Прінетті і ґр. Більов мали з'їхати ся сего літа в Карльсбаді єсть безосновна. Ґр. Більов їде з початком липня до Нордерней, а ґр. Ґолуховский до одної купелевої французкої місцевости.

Берлин 30 червня. Точний речинець з'їзду цісаря Вільгельма з царем держить ся в тайні, однако доносять, що цісар з'їде ся з царем в Ревли і забавить там три дни.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкненя місячні . 2 аркуші „ 5 „
3. Інвентар довжників . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників . „ 5 „
5. „ уділів . . . . „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ 10 „
7. „ ліквідацийна . . „ 10 „
8. „ вкладок щадничих „ 10 „
9. „ уділів членьских . „ 10 „
10. Реєстр членів . . . . „ 10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділі і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	3·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділі і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 13/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берлина, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділі і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).